

Економічне зростання Китаю

Омельченко Ємілія, Нікітіна Тетяна

Національний університет харчових технологій, Київ, Україна

Вступ. За останні три десятиліття економічне зростання Китаю займає місце найпопулярнішої теми для обговорення та дискусій. Країна зуміла істотно змінити свої позиції до початку XXI ст. у світовому господарстві та має одну з ключових позицій у розвитку світової економіки в цілому.

Матеріали і методи. Теоретичною та методичною основою дослідження є метод узагальнення та наукової абстракції, аналізу та синтезу, економіко-статистичного аналізу. Інформаційною базою дослідження виступають роботи вітчизняних і зарубіжних вчених.

Результати. Китай, це одна з найбільших країн світу. Посідає перше місце за кількістю жителів. Володіє найзначнішими мінеральними ресурсами світу. Займає друге місце в світі за загальною вартістю ВВП. Так у 2015 році ВВП країни збільшився на 8,7% в порівнянні з попереднім роком. Економіка Китаю входить до першої четвірки економік світу, разом з такими країнами як США, Японія та Німеччина. За оцінками науковців, економіка Китаю є другою після США найбільшою економікою світу. Величезного прогресу для Китаю дала «політика відкритості». Шляхом прийняття законів уряд втручався в економіку та регулювання народного господарства. Дані закони були спрямовані на ринок, а саме на підтримку його порядку. Державне регулювання в економічній галузі стосувалося саме фінансової політики. Вона будувалася на тому, що головним завданням держави було зберігання стабільності цін та стежити за балансом зовнішньої торгівлі. У Китаї було запроваджено « модель розвитку експорту», він полягав у високому ступені інтегрування у світову систему господарських зв'язків. Китай посідає дев'яте місце як провідний експортер товарів і 11 місце як імпортер товарів.

Та разом з цим існують проблеми економічного розвитку Китаю, серед яких виділяють основні: існують сфери економіки де реформування здійснюється повільними темпами; внутрішній ринок динамічно розширюється, але при цьому існує жорстока конкуренція з боку іноземних виробників; Китайська продукція досі залишається недостатньо конкурентоспроможною; Розрив між східними та західними регіонами країни зростає.

Та незважаючи на проблеми, офіційні прогнози розвитку країни на 2000-2050р. досить оптимістичний. Але, великий успіх може потягнути за собою комплекс проблем: зайнятості та екології, дефіцит ряду природних ресурсів, нерозвиненість НДДКР, система освіти та охорони здоров'я.

Висновок. Китайські реформи несуть за собою величезний досвід який міг би бути підґрунтям для економічних перетворень нашої країни, так як їх соціальна орієнтація цілком узгоджується з глобальними процесами в економіці більшості розвинених країн.